

Tlačová správa

LEGENDÁRNI FOTOGRAFI Z TÁBORA

Termín: od 24. júna do 24. októbra 2021**Usporiadateľ:** Súkromné múzeum fotografie Šechtľ & Voseček Tábor, Slovenské technické múzeum, Art Film Fest Košice, České centrum Bratislava, Jan Šikl – PragaFilm a Zdeněk Flídr**Miesto konania:** Slovenské technické múzeum, Hlavná 88, Košice

Fotografická výstava **LEGENDÁRNI FOTOGRAFI Z TÁBORA** je dvoj výstavou, v prvej časti sa návštevníci oboznámia s „Piatimi generáciami rodu Šechtľovcov“ a druhá časť je venovaná kameramenovi Karlovi Slachovi a jeho fotospráve „Cesta Vysočiny“.

PÄŤ GENERÁCIÍ RODU ŠECHTLŮVCOV

Pravnúčatá Ignáca Schächtla, piata generácia Šechtľovcov, zastúpená doc. Janom Hubičkom a Ing. arch. Evou Hubičkovou (kurátori výstavy) si pripomínajú v Slovenskom technickom múzeu v Košiciach tri významné výročia. Kontinuálne pôsobenie rodinnej firmy, čo trvá už 145 rokov. Zároveň 125 rokov od získania kinematografickej koncesie 6. 10. 1896 a 110 rokov od úmrtia fotografa, divadelného ochotníka a filmového nadšenca Ignáca Schächtla. Na Slovensku sa výstava realizuje po prvý raz. Je spojená s projekciami dvoch dokumentárnych filmov, ktoré pripomínajú peripetie a rekapitulujú životné osudy ich predkov. Rodina Šechtľova sa venuje fotografii a fotografovaniu v českom Tábore. Z obdobia od 1864 až do roku 1940 sa zachovalo asi 13 000 sklenených negatívov dokumentujúcich premenu Tábora, zaujímavé osobnosti (napr. Františka Bílka, Josefa Holečka, cisára Františka Jozefa, T. G. Masaryka alebo E. Beneša) a mnoho ďalších historických udalostí.

„Ignác Schächtl (1840 – 1911) získal živnosť fotografa po štúdiách v Kladne a v roku 1867 si založil fotoateliér v Plzni. Po nezhodách s partnerom sa stal kočovným fotografom. Bol aj v Bukurešti, kým si sám nezaložil v roku 1876 vlastný ateliér v Tábore. Fotografoval nielen portréty v interiéri, no tiež v plenéri. Robil prvé fotoreportáže. Najznámejšia je z roku 1877, keď odhaľovali skulptúru Jána Žižku od sochára J. V. Myslbeka. Ignáca zaujal vynález kinematografu a už 6. 10. 1896 získal koncesiu. Bol prvý, mimo Prahy, kto mohol premietat živé obrázky,“ upriamuje pozornosť organizátor výstavy Drahomil Šišovič.

Keď sa priekopníkovi nového média narodil syn Josef Jindřich Šechtľ (1877 – 1954), pribral do firmy partnera. Od roku 1895 bol jej názov Schächtl a Voseček. Techniku kolódiového „mokrého“ negatívu v 1879 vystriedali „suchým“ a fotky zväčšovali už pred rokom 1902. Stali sa najväčším ateliérom v Čechách, okrem hlavného mesta. Josef Jindřich od 14 rokov pracoval v polygrafickej

továrni v Prahe. Po smrti otca od roku 1911 roku podnik viedol. V ateliéri Šechtla a Voseček pracoval celý život. Používal rôzne fotografické postupy a stal sa známym kvalitnými fotografiami portrétov ovplyvnenými piktorializmom. Prenášal olejové farby na papier fotomechanickým postupom. Bolo to vnímané ako ušľachtilá tlač. Pomocou techniky auto chrómu experimentoval s farebnou fotografiou. **„Za najcennejšie auto chrómové fotografie sú považované portréty Eduarda Beneša a jeho ženy Hany z roku 1921. V roku 1928 sa stal majiteľom fotoaparátu Leica. To mu umožnilo dokumentovať každodennú realitu na 35 mm film. V tlači písali, že i nakrúcal. Snímky sa nezachovali. On to ale nezavinil,“** dodáva Šišovič.

V druhej polovici 40. rokov už viedli ateliér syn **Josef – „Pupa“** a jeho manželka **Mária**. Ambicióznemu, talentovanému páru v rozvoji a tvorivosti bránila od roku 1948 zmena režimu. Majetok bol znárodnený, Pupa sa odmietol vzdať vlastníctva predkov, a tak ho uväznili a archív rozkradli. Návrat do fotoateliéru bol spojený so zákazom publikovať a trval až do roku 1967. Manželka Mária sa stala sa v 1961 členkou Zväzu československých výtvarných umelcov.

„Iba tak si mohli zachovať priestor na voľnú tvorbu, experimentovanie a trochu nezávislosti. V 70. rokoch sa Pupa zaoberal farebnou fotografiou a technikou tzv. Sabatierovho javu. Využíval film Agfa Contour, v tom čase vyrobený pre špiónážne letecké zábery. Medzi umelcami čosi neuveriteľné. Veľmi úspešná voľná tvorba jeho manželky Márie bola kritikou nazvaná „poéziou všedného dňa“, spomína Šišovič.

Marie Kokešová Šechtlová v roku 2004 založila malé súkromné múzeum Šechtla & Voseček s veľmi cennými historickými archívnymi fotkami. Po jej smrti sa o múzeum začala starať ich dcéra ak. mal. Marie Michaela v spolupráci s rodinou Škrlových. Po pätnástich rokoch fungovania, dôslednom digitalizácii archívnych snímok a ich úspešnom prezentovaní doma aj v cudzine, prenájom v roku 2019 ukončili a objekt opustili.

CESTA VYSOČINY

Karel Slach počas ciest Vysočinou, ktorej vybrané miesta v rôznych ročných, denných i časových okamihoch fotografoval, spomínal a uvažoval o tom, čo má v živote cenu. Vyštudoval FAMU v Prahe. Jeho študentské filmy boli ocenené doma i v zahraničí, iné cenzori dali do trezoru a poslali do spaľovne. **„O existencii a pôsobnosti viacgeneračnej rodinnej firmy a ich fotoateliéri som sa dozvedel v roku 1974. Práve im ho definitívne zrovnali so zemou. Spomínal naň Karel Slach. V maturitnom ročníku, keď uvažoval o vysokoškolskom štúdiu, stretol sa s vtedajšou treťou generáciou fotografov legendárnej rodiny Šechtlovcov v Táboře. Boli to Josef „Pupa“ Šechtla (1925 – 1992) a Marie Kokešová Šechtlová (1928 – 2008),“** spomína Karel Slach.

Slacha v roku 1958 do ateliéru prijali a dostal príležitosť vyučiť sa remeslu. Nešlo iba o fotografovanie. Signovanie protestu proti okupácii v 1968 a Charty 7 mu bránilo v profesii kameramana. Fotografoval inscenácie v divadle Na provázku a pomohol vytvoriť jeho charakteristickú vizuálnu podobu. Už 17. 11. 1989 nakrúcal študentov, protest divadelníkov a prvý dialóg s publikom. Slobodne sa vyjadroval aj v nasledujúcich desaťročiach. Karel Slach sa predstaví aj na 28. ročníku Art Film Festu v Košiciach s Fotosprávou z krajiny zo spolupráce s režisérom Karlom Vachkom.

Výstavy budú od 1. 9. 2021 súčasťou Dní českej kultúry 2021, realizovaných s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín Slovenskej republiky.